

Ο φωτογράφος Φίλιππος Τσιάρας απθανάτισε οκτώ διακεκριμένες νοσηλεύτριες στο φυσικό τους περιβάλλον, όχι όμως και στον φυσικό τους ρόλο, καθώς θέλησε να επαναφέρει τη λάμψη στην καθημερινότητά τους που συνήθως σκιάζεται από τα έκτακτα περιστατικά...

Οκτώ νοσοκόμες σε ρόλο σταρ

ΤΗΣ ΑΣΤΕΡΟΠΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Ανηφαντασίωση κάθε άνδρα είναι μια γυναίκα με στολή νοσοκόμας, η φαντασίωση κάθε νοσοκόμας είναι μια «στολή» μοιραίας γυναίκας. Ο διακεκριμένος φωτογράφος Φίλιππος Τσιάρας, με έδρα τη Νέα Υόρκη και τόπο γεννήσεως την Ελλάδα, παρουσιάζει αύριο στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών την έκθεση «Το έργο της αδελφής νοσοκόμας στη διαχρονική του πορεία». Ως λάτρης της εννοιολογικής φωτογραφίας και του ωραίου φύλου, θεώρησε σκόπιμο να χαρίσει στις οκτώ ελληνίδες νοσοκόμες που κλήθηκε να απθανάτισει τη χαμένη τους λάμψη. Πρόκειται για νέες γυναίκες, ηλικίας 25-35 ετών, οι οποίες εργάζονται σε ιδιωτικά και δημόσια νοσοκομεία και έχουν διανύσει πολλά χιλιόμετρα μέσα σε αποστειρωμένα χειρουργεία, πολυσύχναστους διαδρόμους και δωμάτια ασθενών και, όπως είναι φυσικό, νιώθουν πολύ πιο άνετα να περπατούν μέσα σε ορθοπαιδικά σαμπό παρά σε δωδεκάγοντα τακούνια. Τις οκτώ έγχρωμες και λουσομένες στο φωτογραφικό γκλάμουρ εικόνες συνοδεύουν στην ίδια έκθεση ισάριθμα ασπρόμαυρα πορτρέτα νοσηλευτριών από το αρχείο του Ερυθρού Σταυρού, συνδέοντας το χθες με το σήμερα. Η εκδήλωση πραγματοποιείται με αφορμή την «Πρωτοβουλία Nightingale για την Παγκόσμια Υγεία» και στο πλαίσιο του παγκόσμιου εορτασμού των εκατό χρόνων στη μνήμη της Φλόρενς Νάιτινγκειλ, γνωστής και ως «ο άγγελος των ασθενών», για την εκπληκτική δράση της κατά τον Κριμαϊκό Πόλεμο (1853-1856). «Εμένα μου έλαχε το... σέξι κομμάτι της εκδήλωσης» δηλώνει υπερήφανα ο Φίλιππος Τσιάρας και συμπληρώνει: «Το να είσαι νοσοκόμα είναι ένα από τα δυσκολότερα επαγγέλματα του κόσμου. Αυτές οι γυναίκες είναι πραγματικές ηρωίδες. Αν έχετε αρρωστήσει ποτέ, θα το γνωρίζετε πολύ καλά». Οσο για την ιδέα να τις φωτογραφίσει ως σταρ του σινεμά, απαντά με έναν στίχο του Φρανκ Σινάτρα: «I did it my way».

Μοντέλα φωτογραφίας και επαγγελματισμού
Το κριτήριο επιλογής των συγκεκριμένων οκτώ γυναικών δεν ήταν αποκλειστικά η φροσύνη. Τις συνέστησε η Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδος, βασισμένη στην ως τώρα πορεία τους και στις προδιαγραφές τους - πολλές είναι σε φάση διδακτορικού, έρευνας πάνω στο αντικείμενό τους κτλ. Κατά τη διάρκεια της φωτογράφισης, τα εργαλεία της δουλειάς τους πήραν ξαφνικά νέους ρόλους. Οι αυστριόι κότσοι λύθηκαν και οι κομμωτές τους αντικατέστησαν από στιλιζαρισμένα χτενίσματα. Το σπηροκόπιο έδωσε τη θέση του στο περιβέραιο, οι μεγεθυντικοί φακοί του δερματολόγου χρησιμοποιήθηκαν από τους

Από αριστερά: Βίκυ Σακελλαρίου, Μαρία Τσιρούδα, Παρασκευή Αποστολάρα, Μαριάννα Δρακοπούλου, Χριστίνα Ζήση, Έλενα Πρέζα, Εφη Οικονόμου, Γιώτα Τολόζη

αντίστοιχους φωτογραφικούς για να κάνουν ζουμ σε ένα περίτεχνο κόσμημα, το κρεβάτι όπου ξαπλώνεις μέσα στο άγχος εν όψει μιας εξεταστικής φωτογράφισης. Αλλά και να ξαπλώσει πάνω του μια νοσοκόμα με βραδινή του-

αλέτα σε σχήμα γοργόνας, η σύριγγα κρατιέται από κάποια άλλη με χάρη και όχι σπασμωδικά κάποιον ασθενή. Ποιο ήταν το κοινό στοιχείο που είχαν οι οκτώ μοντέλα του Τσιάρας; «Ο μεγάλος ενθουσιασμός με τον οποίο πέταξαν

τη μονότονη στολή νοσοκόμας για εκείνη της μοιραίας γυναίκας, αλλά και η πίστευτη υπομονή την οποία έδειξαν κατά τη διάρκεια της κομμοσποινικής φωτογράφισης. Αλλιώς η υπομονή είναι συνώνυμο της λέξης "νοσοκόμα"».

Από Γιωργάκης Γιώργος και ο Σαμαράς με το «διαβολοχάρισμα»

Τι μικρός που είν' ο κόσμος! Και τι μικρό που ήταν και το Amherst College των ΗΠΑ, το οποίο επώασε στο ίδιο έτος τον σημερινό Πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον σημερινό αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης. «Ήμασταν μικρό τμήμα, μόλις τριακοσίων ατόμων, αλλά... αρκετά θαυματουργό, όπως αποδείχτηκε» λέει ο κ. Τσιάρας, ο οποίος διατηρεί ως σήμερα φιλική σχέση με τους δύο συμπατριώτες

και συμφοιτητές του. «Ο Αντώνης μού έταξε από τότε ότι αν ποτέ γινόταν πρωθυπουργός θα με έκανε υπουργό Πολιτισμού. Το αστείο είναι ότι τελικά έγινε ο ίδιος» θυμάται, και το καλό αυτό μνημονικό του μπορεί να του φανεί χρήσιμο στο μέλλον. Θεωρεί ευγενεία της τύχης ότι οι δύο αυτοί άνδρες βρίσκονται τώρα σε αντίπαλα πολιτικά στρατόπεδα, αλλά και προσωπικό τους κατόρθωμα ότι κατάφεραν να πετάξουν από πάνω τους τόσες «ρετσινιές»: «Ο Γιώργος ήταν για πολλά χρόνια ο Γιωργάκης και η χρήση του υποκοριστικού στην Ελλάδα μπορεί να είναι μια πολύ υποσημιακή πράξη. Τον θεωρούσαν το παιδί του διαδίου παππού και του μπαμπά. Μερικές φορές είναι πολύ πιο σημαντικό

να πετύχει ενώ είσαι από τζάκι, παρά ένα αυτοδημιούργητος, αφού έχεις να παλέψεις με ένα σαρκόβόρο γενεολογικό δέντρο. Αλλά φαίνεται ότι τα κατάφερε». Οσο για τον Αντώνη: «Για αυτόν δεν είχα την παραμικρή αμφιβολία ότι θα τα κατάφερε. Έχει το διαβολοχάρισμα, το "devil charm" όπως λένε στην Αμερική. Για μια περίοδο ήταν τόσο απαγορευμένος όσο το πλουτώνιο, αλλά τελικά ανέτρεψε τα προγνωστικά». Ο ίδιος ο φωτογράφος έχει συνηθίσει να τον ρωτούν για τους «διάσημους» συμφοιτητές του, παρ'όλο που το καλλιτεχνικό του έργο είναι πολυσχιδές, σημαντικό και μετρά πλέον 33 χρόνια δημιουργίας. Ουδείς προφήτης στον τόπο του, ως γνωστόν.

1. Η Χριστίνα Ζήση εργάζεται στο Νοσοκομείο «Σωτηρία» και χρησιμοποιεί τη σύριγγα τόσο κομψά όσο την κρατάει, καθώς, όπως λέει, «Ποτέ δεν συμβιβάστηκα με τον ανθρώπινο πόνο»

2. Η Εφη Οικονόμου κάνει το μεταπτυχιακό της και θεωρεί ότι η καλή σχέση ανάμεσα στον ασθενή και στον νοσηλευτή είναι το ήμισυ του παντός

3. Η Μαριάννα Δρακοπούλου έχει προϋπηρεσία στο Γυναικολογικό Τμήμα του «Ελενα» και τώρα κάνει το διδακτορικό της. Συχνά εκνευρίζεται όταν βλέπει από κοντά πόσες ασθενείς θα μπορούσαν να είχαν αποτραπεί αν είχαν προληφθεί εγκαίρως

ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΡΟΥΔΑ Εργάζεται στο Αττικό, στο Τμήμα Παιδιατρικής. «Όπως έχει πει ο Γκάντι, "πρέπει να γίνουμε η αλλαγή που θέλουμε να δούμε"»

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κάνει το διδακτορικό της και μέχρι πρότινος εργαζόταν στο Γυναικολογικό Τμήμα του «Ελενα». «Η πρόληψη είναι σημαντική. Από μικρή έλεγα ότι αν ποτέ είχα διευθυντική θέση σε κάποιο ασφαλιστικό ταμείο θα έβαζα πρόσπαι στους ασφαλισμένους που νοσοούσαν από κάτι που θα μπορούσαν να είχαν προλάβει!»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΡΑ Εργάζεται στο Γενικό Παιδών Πεντέλης. «Δε θα ξεχάσω ποτέ τα φεγγαβόλα μάτια ενός παιδιού που "έφυγε" μέσα στα χέρια μας, παρά τις εναγώνιες προσπάθειες να το κρατήσουμε στη ζωή. Αυτό το φθαρτο φως θα με κρατήσει στο λειτουργήμα μου για πάντα»

ΕΦΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κάνει το μεταπτυχιακό της. «Η σχέση ανάμεσα στον ασθενή και στον νοσηλευτή οφείλει να είναι διαδραστική»
ΓΙΩΤΑ ΤΟΛΟΖΗ Δουλεύει στο Νοσοκομείο Σωτηρία, στη Γενική Χειρουργική. «Επέλεξα να γίνω νοσο-

κόμα διότι έναν χρόνο προτού δώσω Πανελλαδικές συνέβησαν ατυχήματα και ασθενείς στην οικογένειά μου και ένιωσα ανήμπορη να βοηθήσω. Το επάγγελμά μου με έχει σιγματίσει και χάρη σ' αυτό βλέπω το πότηρι μισογεμάτο και όχι μισοάδειο»

ΕΛΕΝΑ ΠΡΕΖΑ Εργάζεται σε δερματολογικό ιατρείο. «Μάθημα ζωής ήταν η μικρή μου εμπειρία στη μονάδα εντατικής θεραπείας. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ασθενών είναι νέοι που βρέθηκαν εκεί εξαιτίας κάποιου ατυχήματος. Αυτό μου διδάξε να μην αναλώνομαι σε ασήμαντα πράγματα»

ΒΙΚΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Νοσοκόμα στο Γενικό Παιδών Πεντέλης
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΖΗΣΗ Νοσοκόμα στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», Σχολή Βοηθών Νοσηλευτών ΕΠΑΣ «Σοφία Σλήμαν», όπου είναι και εκπαιδευτρια. «Ποτέ δεν συμβιβάστηκα με τον ανθρώπινο πόνο σε οποιαδήποτε μορφή του»

ΠΟΥ, ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΠΟΤΕ

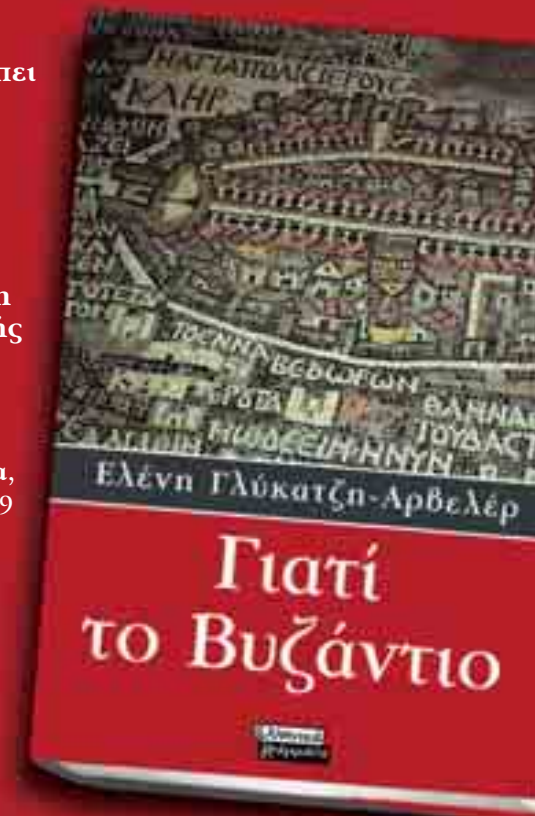
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, αύριο, 8 Μαρτίου. Η έκθεση του Φίλιππου Τσιάρα «Το έργο της Αδελφής Νοσοκόμας στη Διαχρονική του Πορεία» έχει την καλλιτεχνική επιμέλεια του Γιάννη Μετζκώφ. Πληροφορίες για προσκλήσεις στο τηλ. 210 6838.372

Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ

«Ένα μαγικό κείμενο, που διδάσκει άρα και τέρπει τον αναγνώστη και αποκαθιστά μια ιστορική αδικία, τον εξοβελισμό του Βυζαντίου από την ευρωπαϊκή ιστορία, φωτίζοντας παράλληλα λαλλά τη συγκρότηση της νεοελληνικής εθνικής συνείδησης. Γι' αυτό και αξίζει να διαβαστεί απ' όλους μας».

Τίτικα Δημητρώλια, Η Καθημερινή, 13.12.2009

Μια διεισδυτική προσέγγιση στο πρόβλημα της ελληνικής ιστορικής συνέχειας

26η ΧΙΛΙΑΔΑ

Ελληνικά γράμματα

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΩΝΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος

Η καλύτερη ενδεχομένως εκδοχή σύγχρονου νεοελληνικού διηγήματος. Σπύρος Γιανναράς, «Η Καθημερινή»

Ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης είναι μετρ της μικρής φόρμας.

Νίκος Μπακουνάκης, «Το Βήμα της Κυριακής»

Ένα παρήγορο σημάδι για όσους αγαπούν την καλή λογοτεχνία. Δημόσθενης Κούρτοβιχ, «Τα Νέα»

Μ' αυτή τη συλλογή ο συγγραφέας βρίσκεται πάλι στο στοιχείο του. Γιάννης Μπασκόζος, Περιοδικό «Διαβάζω»

7η ΧΙΛΙΑΔΑ

Ελληνικά γράμματα

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ